AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 6 juli 1977

gericht tot de Lid-Staten betreffende de voorbereiding op het beroepsleven van werkloze of door werkloosheid bedreigde jongeren

(77/467/EEG)

I

BASIS VOOR DE ACTIE

Werkgelegenheidsproblemen voor jongeren

1. De werkloosheid onder de jongeren is in de Europese Gemeenschap sedert einde 1970 voortdurend gestegen. Sinds 1973 is het aantal werkloze jongeren meer dan verdubbeld. Begin 1977 waren in de Europese Gemeenschappen ongeveer 2 miljoen jongeren beneden de 25 werkloos.

2. De toekomst is onzeker. De verwachte verbetering van de economische toestand zal enige ontspanning op de arbeidsmarkt moeten teweegbrengen. In de meeste Lid-Staten leidt een gestegen vraag naar produkten tot een heropleving van de vraag naar arbeidskrachten. Het zal nog moeten blijken of deze vraag voldoende zal zijn om aan alle beschikbare arbeidskrachten werk te bieden.

3. Daar komt bij dat het potentiële arbeidsaanbod in de Lid-Staten tussen 1976 en 1980 naar verwachting met circa 2 miljoen personen zal toenemen, als gevolg van de aanzienlijke stijging van het aantal nieuwe werkzoekenden op de arbeidsmarkt en een daling van het aantal gepensioneerden. De werkloosheid als geheel zal een ernstig sociaal-economisch vraagstuk blijven, en de werkloosheid onder de jongeren zal nog sterker om zich heen kunnen grijpen. Op lange termijn (na 1985) zou er een verbetering kunnen optreden, aangezien dan de jongeren die geboren zijn in de periode na 1968, de jaren met lage geboortecijfers, hun intrede op de arbeidsmarkt doen.

4. Werkloosheid onder de jongeren wordt niet uitsluitend door kwantitatieve factoren veroorzaakt. Zij is ook het gevolg van het steeds grotere verschil tussen de kenmerken en mogelijkheden van de jongeren die hun intrede op de arbeidsmarkt doen, en de aard van de betrekkingen die het bedrijfsleven hun biedt, vooral ten aanzien van het niveau van vakbekwaamheid en de arbeidsvoorwaarden.

5. Het is altijd verschrikkelijk voor jongeren te ervaren dat zij bij hun intrede op de arbeidsmarkt geen werk kunnen vinden. Het traumatisch effect van de uitsluiting van actieve deelneming aan het arbeidsproces voor men zelfs de voldoening van een betrekking en de daaraan verbonden onafhankelijkheid heeft gesmaakt kan voor lange tijd diepe sporen nalaten op de attitude van de jongeren tegenover de arbeid, de arbeidsmobiliteit en de maatschappij.

6. Om de werkgelegenheidsproblemen van jongeren op te lossen moeten acties worden ondernomen op allerlei gebieden — economisch beleid, onderwijs, arbeidsmarktbeleid —, waarop de Commissie al enige stappen heeft ondernomen.

Het dringendst lijkt het echter de Commissie hulp te verlenen aan de werkloze of door werkloosheid bedreigde jongeren die niet in de gelegenheid zijn een beroepsopleiding te volgen. Daarom besloot de Commissie als eerste stap een aanbeveling op te stellen betreffende de voorbereiding op het beroepsleven van deze specifieke groep jongeren. De Commissie is met het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité van mening dat deze aanbeveling aangevuld zou moeten worden met verdere (en zo mogelijk meer bindende) maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid voor jongeren.

7. Het besluit hieraan prioriteit te verlenen beantwoordt ook aan de tijdens de vergadering van het Permanent Comité voor de Arbeidsmarktvraagstukken op 3 juni 1975 te kennen gegeven wens van de sociale partners alsmede aan de wens van de ministers van Sociale Zaken, die bij diverse gelegenheden aan hun bezorgdheid op dit gebied uiting gaven. Er hebben intensieve besprekingen met de overheid in de Lid-Staten en met de sociale partners plaatsgevonden ; de ervaring van sommige Lid-Staten op dit vlak werd eveneens in aanmerking genomen.

8. Tijdens de voorbereidingswerkzaamheden bleek dat het nuttig was de jongeren met werkgelegenheidsproblemen verder onder te verdelen :

— werkloze jongeren die nooit een goede beroepsopleiding hebben gekregen ;

— jongeren die een betrekking hebben gevonden zonder een beroepsopleiding te hebben genoten, en die daarom door werkloosheid worden bedreigd ;

— jongeren die een beroepsopleiding hebben genoten maar geen betrekking hebben kunnen vinden of deze hebben verloren.

9. Met instemming van de sociale partners is deze aanbeveling gericht op de eerste groep jongeren, waartoe in de meeste Lid-Staten een aanzienlijk percentage van de werklozen behoort. De aanbeveling heeft ook betrekking op de tweede groep jongeren, voor zover de problemen van deze groep dezelfde zijn als voor de eerste groep. De problemen van jongeren die een beroepsopleiding hebben genoten zijn evenwel anders en vallen derhalve niet onder deze aanbeveling.

Verband tussen deze aanbeveling en andere acties van de Gemeenschap

10. Deze aanbeveling past in het kader van vroeger ondernomen acties van de Gemeenschap op het gebied van de beroepsopleiding. In het besluit van de Raad van 1963 houdende vaststelling van *de algemene beginselen voor de toepassing van een gemeenschappelijk beleid met betrekking tot de beroepsopleiding* wordt bepaald: „overeenkomstig deze algemene beginselen, en ten einde de hierin vermelde doelstellingen te verwezenlijken, kan de Commissie in het kader van het Verdrag aan de Raad of aan de Lid-Staten passende maatregelen voorstellen, die noodzakelijk zouden kunnen blijken" (1).

11. *De algemene beleidslijnen voor de opstelling van een communautair actieprogramma op het gebied van de beroepsopleiding* (2) die door de Raad op 26 juli 1971 werden goedgekeurd, legden nog eens de nadruk op de opvatting van de Raad dat beroepsopleiding als een instrument voor een actief werkgelegenheidsbeleid moet worden gebruikt. In *de aanbeveling van de Commissie met betrekking tot de voorlichting bij de beroepskeuze* (3) werden de Lid-Staten reeds verzocht de uitbouw van voorlichting bij beroepskeuze voor jeugdigen en volwassenen te bevorderen, de organisatie der diensten voor de voorlichting bij beroepskeuze en van de hun ten dienste staande middelen aan de behoeften van de bevolking aan te passen, zorg te dragen voor een grotere continuïteit bij de voorlichting bij beroepskeuze, voor een nauw contact met de diensten voor arbeidsbemiddeling en voor het verbeteren van de coördinatie van de werkzaamheden met betrekking tot de voorlichting bij beroepskeuze in het algemeen, en de communautaire samenwerking te versterken.

12. *Het sociaal actieprogramma* dat in 1974 door de Raad wordt goedgekeurd (4), houdt in dat door de Commissie wordt nagegaan welke mogelijkheden er zijn om communautaire acties te ondernemen ten behoeve van onder andere werkloze schoolverlaters. Het besluit van de Raad van 22 juli 1975 (5) inzake het verlenen van bijstand van het Europees Sociaal Fonds aan jonge werklozen, met name aan degenen die voor de eerste maal werk zoeken, is een eerste stap in die richting. De voorgestelde aanbeveling is een verdere stap. De Commissie is voornemens om bij verlening van bijstand van het Sociaal Fonds voor opleidingsprogramma's voor jongeren zoveel mogelijk met de aanbeveling rekening te houden.

13. De problematiek van de overgang van school naar bedrijfsleven wordt ook aangesneden in het in de Raadszitting van 9 februari 1976 door de Raad en de ministers van Onderwijs goedgekeurde *actieprogramma op onderwijsgebied* (6). De op grond hiervan te nemen specifieke maatregelen werden opgesomd in een volgende resolutie in december 1976 (7). Hiertoe behoren op gemeenschapsniveau modelprojecten, studies en bezoeken alsmede de opstelling van verslagen en statistieken.

14. Enkele aspecten van de problematiek van de werkgelegenheid voor vrouwen en meisjes komen aan de orde in de richtlijn van de Raad van 9 februari 1976 inzake de gelijke behandeling van mannen en vrouwen wat betreft de toegang tot het beroep, de opleiding en de carrièremogelijkheden (8). In deze richtlijn is het beginsel neergelegd van de niet-discriminatie tussen mannen en vrouwen onder meer bij de beroepsopleiding. In overeenstemming met dit beginsel geldt de onderhavige aanbeveling zonder onderscheid voor jonge mannen en jonge vrouwen. De problematiek van de jonge vrouwen in verband met de beroepsopleiding vergt evenwel nog aanvullende maatregelen welke op dit ogenblik bij de Commissie in voorbereiding zijn.

Doelgroep

15. Deze aanbeveling is voornamelijk gericht op de grote groep jongeren die jaarlijks hun intrede op de arbeidsmarkt doen zonder voldoende op het beroepsleven te zijn voorbereid. Deze jongeren gaan van school zodra zij niet langer schoolplichtig zijn (in de Gemeenschap varieert deze leeftijd van 14 tot 16 jaar), vaak met slechts zeer beperkte basisvaardigheden. Daar zij momenteel weinig begeleiding of opleiding krijgen, vinden zij moeilijk werk in tijden met een hoog werkloosheidsgemiddelde. Deze categorie jongeren heeft dus behoefte aan hulp van geïntegreerde diensten voor begeleiding, opleiding en arbeidsbemiddeling.

(1) Besluit 63/266/EEG ; PB nr. 63 van 20. 4. 1963 — vierde beginsel.
(2) PB nr. C 81 van 12. 8. 1971, blz. 5.
(3) PB nr. 154 van 24. 8. 1966, blz. 2815/66.
(4) Resolutie van de Raad van 21. 1. 1974 ; PB nr. C 13 van 12. 2. 1974, blz. 1.
(5) PB nr. L 199 van 30. 7. 1975, blz. 26.
(6) PB nr. C 38 van 19. 2. 1976, blz. 1.
(7) PB nr. C 308 van 30. 12. 1976, blz. 1.
(8) PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40.

16. De aanbeveling moet gericht zijn op jongeren die, zonder enige vooropleiding te hebben genoten, ongeschoold werk hebben gevonden. Vaak komt het voor dat voor dergelijk werk plotseling te veel arbeidskrachten beschikbaar zijn. Daarom heeft de aanbeveling eveneens betrekking op jongeren die een dergelijke baan hebben of hebben gehad. Doel is hun kansen om hun baan te behouden of een nieuwe baan te vinden, te vergroten.

17. De in deze aanbeveling voorgestelde actie doet in geen enkel opzicht iets af aan de activiteiten van de Lid-Staten voor uitbreiding van hun algemeen beroepsopleidingsstelsel.

Voorbereiding op het beroepsleven

18. Het voornaamste doel van deze aanbeveling is het stimuleren in de Lid-Staten van het treffen van voorzieningen waardoor jongeren die niet de gelegenheid hebben op school of bij een werkgever een beroepsopleiding te ontvangen na vervulling van de leerplicht op het beroepsleven worden voorbereid. De formulering „voorbereiding op het beroepsleven" wordt in deze aanbeveling gebruikt ter aanduiding van al die activiteiten die erop gericht zijn jongeren een minimum aan kennis en vaardigheden voor het beroepsleven te geven, zodat de overgang van school naar werk vlot kan verlopen.

19. Niettegenstaande de vooruitgang die de laatste jaren op het gebied van de beroepsopleiding werd gemaakt, krijgt een groot aantal van de schoolverlaters in de Gemeenschap nog steeds weinig of helemaal geen beroepsopleiding voor of na het verlaten van de school. Zelfs in tijden van volledige tewerkstelling is de overgang van de school naar het werk vaak een pijnlijke en frustrerende ervaring. Waar het moeilijk is om aan werk te komen, kan deze ervaring van vroege werkloosheid de houding van jongeren ten aanzien van de arbeid hun leven door beïnvloeden.

20. De regeringen zouden daarom de taak op zich moeten nemen om ervoor te zorgen dat werkloze jongeren doeltreffend óp het beroepsleven worden voorbereid. Hoe deze voorbereiding naar vorm en inhoud moet zijn, zal variëren naar gelang van de inhoud van het basisonderwijs dat in de individuele Lid-Staat wordt verstrekt, alsmede van de vraag op de arbeidsmarkt van deze Lid-Staat en de behoeften van de betrokken jongeren.

21. De jongeren die de meeste moeilijkheden hebben om een baan te vinden, zijn veelal ook diegenen die het minste baat konden vinden bij hetgeen het schoolsysteem hun kon bieden. De kans bestaat derhalve dat zij zichzelf reeds als mislukkelingen zijn gaan beschouwen en dat bij hen voldoende zelfvertrouwen ontbreekt. Waarschijnlijk zal ook hun kennis van de carrièremogelijkheden beperkt zijn. Het organiseren van beroepskeuzevoorlichting wordt daarom extra belangrijk ; voor de evaluatie van aanleg en vaardigheden zou ook gebruik gemaakt moeten worden van methodes waarbij niet uitsluitend afgegaan wordt op de schoolprestaties, zodat de jongeren een goed advies kunnen krijgen over de vraag welke beroepen en welke opleiding voor hen het meest geschikt zijn.

22. Schoolverlaters met de poverste schoolresultaten missen ook vaak basisvaardigheden die in de wereld van de volwassenen als vanzelfsprekend worden beschouwd. Zij hebben moeite met het begrijpen van instructies, het invullen van formulieren, het zich mondeling en schriftelijk goed uitdrukken en het gebruik maken van de door de Lid-Staten georganiseerde dienstverlening op sociaal en ander terrein. Vandaar dat waarschijnlijk deze basiskennis en -vaardigheden in zekere mate zullen moeten worden versterkt en dat hulp zal moeten worden geboden met de toepassing ervan in praktische situaties.

23. Veel van de jongeren die op het ogenblik dat zij aan de leerplicht hebben voldaan de school verlaten, doen zulks omdat zij de sfeer van hun school onaantrekkelijk vinden en niet beantwoordend aan hetgeen hen interesseert. De voorgestelde voorbereiding op het beroepsleven moet derhalve in een voor jeugdige volwassenen geschikte context worden geplaatst en nauw zijn afgestemd op hun praktische behoeften. Er is nog heel wat werk te verzetten ten aanzien van het ontwikkelen van de juiste aanpak van de problemen en de juiste systemen. De op het terrein van de volwassenvorming en -opleiding toegepaste methoden en technieken die in de Lid-Staten sedert de tweede wereldoorlog werden ontwikkeld, zouden in dit verband nuttig kunnen zijn. De voorbereiding op het beroepsleven moet de jongeren niet alleen de bij de arbeid onmisbare sociale vaardigheden bijbrengen maar ook een elementaire praktische opleiding geven op een duidelijk afgebakend gebied van vakbekwaamheid, zoals de bouwnijverheid, de machinebouw of kantoorwerkzaamheden. De basisvakopleiding moet zo zijn opgezet dat de cursist een functie op het terrein van zijn keuze kan aanvaarden om zich zo te kwalificeren voor officiële cursussen voor de opleiding tot geschoold arbeider of ambachtelijk beroepsbeoefenaar.

24. Aangezien de problemen van veel jongeren voor een deel hun oorsprong vinden in onwetendheid ten aanzien van het beroepsleven, zouden breed opgezette studies en praktische ervaringen een onderdeel moeten uitmaken van de voorbereiding op het beroepsleven :

i) bij bovenbedoelde studies zullen onderwerpen aan bod moeten komen die van belang zijn voor de mensen in het arbeidsproces, zoals de basisbeginselen van de economische en sociale organisatie, de wetgeving op het gebied van de sociale zekerheid en het werken in dienstverband, de rol van directie en vakverenigingen, de wereld van de arbeid, arbeidsveiligheid en -hygiëne, arbeidsbetrekkingen en het nut van voorlichtingsdiensten, opleidingsinstellingen en arbeidsbemiddelingsbureaus ;

ii) praktische ervaring in verband met de werkzaamheden zou op diverse manieren kunnen worden verstrekt, bij voorbeeld :

a) door werkgevers aan te moedigen, waar nodig te stimuleren om, zonder enigerlei verplichting hunnerzijds, jongeren aan te nemen voor een periode waarin deze praktische ervaring kunnen opdoen ;

b) door het in het kader van de opleiding nabootsen van praktische werksituaties ;

c) door het opzetten van een door de overheid te financieren programma tot het creëren van werkgelegenheid.

25. Waar voorbereiding op het beroepsleven een door de overheid gefinancierde opleiding in het bedrijf of ervaring in de werksituatie impliceert, is het van belang dat bij de organisatie ervan zo te werk wordt gegaan dat de cursist er het hoogste rendement uithaalt. Het gevaar bestaat dat de opleiding of de ervaring die in de werksituatie wordt opgedaan te beperkt is, nl. enkel toegespitst op specifieke vaardigheden die van onmiddellijk nut moeten zijn, m.a.w. dat zij inhoudelijk meer worden beïnvloed door de behoefte van de werkgever aan een onmiddellijke produktie dan door de ruimere behoeften van de cursisten. Vandaar dat de overheid maatregelen moet nemen om de kwaliteit van een dergelijke opleiding in het bedrijf en ervaring in de werksituatie te waarborgen.

26. Ten einde ervoor te zorgen dat jongeren die een dergelijke voorbereiding op het beroepsleven willen aanvatten geen hinderpalen in de weg worden gelegd, zou door de regeringen in tweeërlei opzicht actie moeten worden gevoerd :

i) jongeren die door werkloosheid worden bedreigd, zouden in redelijke mate toelating moeten krijgen om van hun werk afwezig te blijven voor het volgen van cursussen met als doel hun baan te kunnen behouden of een nieuwe baan te kunnen vinden ;

ii) aan alle jongeren die deze cursussen volgen (zowel de werklozen onder hen als degenen die werk hebben) zou een onderhoudstoelage moeten worden uitgekeerd. Deze uitkering moet aan de middelen van bestaan van de ontvanger zijn aangepast, moet voldoende zijn voor het dekken van de normale kosten van levensonderhoud, (eventuele) bijdragen, en de bijkomende cursuskosten, en moet ruim genoeg zijn om te zorgen dat de jongeren die aan een dergelijke vorm van voorbereiding op het beroepsleven deelnemen financieel in een gunstiger positie verkeren dan het geval zou zijn wanneer zij werkloos zouden blijven.

27. Ten einde het aanbevolen doel te bereiken, nl. de werkloze jongeren een adequate voorbereiding op het beroepsleven te geven, zullen alle bestaande en potentiële voorzieningen op het gebied van onderwijs en vakopleiding moeten worden benut. De sociale partners beschikken zowel over de middelen als de ervaring om hieraan bij te dragen en zij dienen dan ook bij de planning, organisatie en uitvoering te worden betrokken.

Coördinatie van de wetgeving op de schoolplicht en de toegang tot de arbeidsmarkt

28. In één Lid-Staat ligt de minimumleeftijd voor schoolverlaters lager dan de minimumleeftijd waarop jongeren een betrekking mogen aanvaarden of een leerovereenkomst mogen sluiten, of dan die waarop zij opleidingscursussen mogen volgen aan instellingen die ressorteren onder de diensten voor arbeidsbemiddeling, aangezien deze activiteiten als werk worden beschouwd. Dit is vanzelfsprekend geen bevredigende situatie. Zolang de schoolplicht niet verlengd is en de kloof tussen school en beroepsleven niet is overbrugd, dient de wet zodanig te worden gewijzigd dat schoolverlaters toch een beroepsopleiding kunnen beginnen of een betrekking kunnen aannemen.

Coördinatie van diensten

29. In dit verband zij gewezen op het (reeds eerder in *de aanbeveling van de Commissie met betrekking tot de voorlichting bij de beroepskeuze*[1]) erkende belang van een goede coördinatie van de werkzaamheden van de diensten voor begeleiding, opleiding en arbeidsmiddeling. In het bijzonder moeten de diensten voor beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding nauw samenwerken met de arbeidsbemiddelingsbureaus. Momenteel is dit niet altijd het geval, daar de verantwoordelijkheid voor de verschillende diensten in sommige Lid-Staten nog steeds bij uiteenlopende ministeries of overheidsinstellingen berust.

Wettelijke basis

30. Op grond van de bovenstaande overwegingen heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen de onderhavige aanbeveling aan de Lid-Staten opgesteld. De aanbeveling vindt haar grond in die bepalingen in het Verdrag van Rome welke rechtstreeks betrekking hebben op werkgelegenheid en beroepsopleiding van jongeren. Hiertoe rekent de Commissie : artikel 117, dat de noodzaak erkent verbetering te brengen in de levensstandaard en de arbeidsvoorwaarden van de werknemers ; artikel 118, dat de Commissie de taak oplegt een nauwe samenwerking te bevorderen op sociaal gebied, met name op het terrein van de werkgelegenheid, de beroepsopleiding en de voortgezette vorming ; de door de Raad op grond van artikel 128, uitgevaardigde algemene beginselen voor de toepassing van een gemeenschappelijk beleid met betrekking tot de beroepsopleiding. De aanbeveling is gebaseerd op artikel 155, dat de Commissie machtigt aanbevelingen te doen.

---

(1) Zie punt 11 hierboven.

II

AANBEVELING

Inleiding

1. Om de genoemde redenen doet de Commissie van de Europese Gemeenschappen als eerste actie ter bevordering van de werkgelegenheid voor jongeren overeenkomstig de doelstellingen en bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 155, alsmede overeenkomstig het besluit van de Raad van 2 april 1963, na raadpleging van het Europese Parlement (1) en het Economisch en Sociaal Comité (2), de Lid-Staten de aanbeveling de volgende maatregelen te treffen.

A. VOORBEREIDING OP HET BEROEPSLEVEN

2. Voorbereiding op het beroepsleven moet openstaan voor alle jongeren tussen het einde van de schoolplicht en 25 jaar die werkloos zijn of door werkloosheid worden bedreigd, en geen andere mogelijkheid hebben om beroepsopleiding te genieten. Waar nodig moet voorgang worden verleend aan hen die de school zonder enig formeel diploma verlaten.

3. Doel is de jongeren voor te bereiden op de wereld van de arbeid. Daarbij dienen, waar zulks nodig is, de volgende aspecten aan bod te komen :

a) beroepsopleiding en -voorlichting waarbij wordt getracht de aanleg en belangstelling van de betrokken jongeren in verband te brengen met de beschikbare arbeidsplaatsen en opleidingsmogelijkheden ;

b) het versterken en in de praktijk toepassen van elementaire bekwaamheden, zoals het zich mondeling en schriftelijk uitdrukken en elementaire rekenkunde, alsmede sociale vaardigheden die in het beroepsleven nodig zijn ;

c) begrip van de grondbeginselen van de economische en sociale organisatie, de wetgeving inzake de sociale zekerheid en het werk in dienstverband, de rol van directie en vakverenigingen, de aard van de wereld van de arbeid, arbeidsveiligheid en -hygiëne, arbeidsbetrekkingen, en het nut van voorlichtingsdiensten, opleidingsinstellingen en arbeidsbemiddelingsbureaus ;

d) praktisch gerichte opleiding op een breed terrein van werkzaamheden die zo is opgezet dat de cursisten een concrete functie op het terrein van hun keuze aanvaarden en daarmee gekwalificeerd zijn om zich in een later stadium verder te scholen ;

e) praktische ervaring wat het werk betreft, hetzij in een bedrijf, hetzij door om het even welk middel dat een gelijkwaardige ervaring kan bijbrengen.

4. Op de cursussen ter voorbereiding op het beroepsleven moeten moderne onderrichtsmethoden worden gehanteerd die zijn aangepast aan de leeftijd en het volwassen zijn van de jongeren.

5. Bij de verzorging van de cursussen ter voorbereiding op het beroepsleven moet gebruik worden gemaakt van alle bestaande onderwijsmiddelen en ervaringen, inclusief die van werkgevers, vakverenigingen en andere in aanmerking komende instanties. De sociale partners dienen bij de planning, organisatie en uitvoering te worden betrokken.

6. Indien de voorbereiding op het beroepsleven de financiering uit openbare middelen impliceert van de opleiding in het bedrijf en/of van de in de werksituatie opgedane ervaring, dient de overheid ervoor te zorgen dat zowel de opleiding als de praktische ervaring in de werksituatie op hoog niveau staan en op de behoeften van de jongeren afgestemd.

7. Jongeren die door werkloosheid worden bedreigd, moeten in redelijke mate de toelating krijgen om van hun werk afwezig te blijven voor het volgen van cursussen ter voorbereiding op het beroepsleven ten einde hun baan te kunnen behouden of een nieuwe baan te kunnen vinden.

8. Aan jongeren die van overheidswege erkende cursussen ter voorbereiding op het beroepsleven volgen moeten in overeenstemming met hun middelen van bestaan uitkeringen worden toegekend die voldoende hoog zijn om zowel de normale kosten van levensonderhoud, (eventueel) cursusgeld, evenals de bijkomende kosten in verband met de cursussen te dekken. De onderhoudsuitkeringen zouden ruim genoeg moeten zijn om te zorgen dat de jongeren die aan een dergelijke vorm van voorbereiding op het beroepsleven deelnemen financieel in een gunstiger positie verkeren dan het geval zou zijn wanneer zij werkloos zouden blijven.

9. De nodige activiteiten moeten worden ontwikkeld om de jongeren voor te lichten over de mogelijkheden tot voorbereiding op het beroepsleven en over de faciliteiten die geboden worden om hen in staat te stellen de cursussen te volgen.

B. COÖRDINATIE VAN DE WETGEVING MET BETREKKING TOT DE SCHOOLPLICHT EN DE TOEGANG TOT HET BEROEPSLEVEN

10. De Lid-Staten dienen hun wetgeving te bestuderen en de nodige maatregelen te treffen opdat jongeren die de school verlaten bij het bereiken van de daarvoor vastgestelde minimumleeftijd niet door wettelijke beperkingen worden verhinderd beroepsopleiding te volgen of een betrekking te aanvaarden.

(1) Resolutie van het Europese Parlement houdende zijn advies over de aanbeveling van 15. 11. 1976 — PB nr. C 293 van 13. 12. 1976, blz. 48.

(2) Advies van het Economisch en Sociaal Comité over de ontwerp-aanbeveling van 20. 1. 1977 — PB nr. C 61 van 10. 3. 1977, blz. 25.

C. COÖRDINATIE VAN DIENSTEN

11. De Lid-Staten dienen ervoor te zorgen dat er een doeltreffende coördinatie plaatsvindt tussen de diensten voor beroepskeuzevoorlichting, beroepsopleiding en arbeidsbemiddeling. Ten einde te bewerkstelligen dat volledige informatie wordt verstrekt over de toestand op de arbeidsmarkt dienen de Lid-Staten ervoor te zorgen dat werkgevers en vakverenigingen zowel op nationaal als op lokaal vlak bij de werkzaamheden van deze diensten worden betrokken.

D. TIJDSCHEMA EN RAPPORTERING

12. a) Vóór 31 december 1978, en nadien elk jaar, zullen de Lid-Staten de Commissie op de hoogte stellen van de getroffen maatregelen inzake het tot stand brengen van de aanbeveling.

b) Op gezette tijden zal de Commissie een rapport bekendmaken betreffende de door de Lid-Staten getroffen maatregelen inzake het tot stand brengen van de aanbeveling.

Gedaan te Brussel, 6 juli 1977.

Voor de Commissie

De Vice-Voorzitter

Henk VREDELING